Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 52 (1052) ♦ Вівторок, 21 березня 1995 року ♦ Ціна договірна

Крим: повернення в правове поле України

Президент України Леонід Кучма вважає, що прийняті парламентом України рішення щодо Криму означають «повернення в правове поле України»

В інтерв'ю кореспондентові агенції «Інтерфакс-Україна» Президент підкреслив, що «Крим залишається автономною республікою».

Відповідаючи на запитання про перспективи україно-російських відносин у зв'язку з прийнятими рішеннями, Л. Кучма сказав: «Це залежатиме від мудрості російського керівництва».

Рішення українського парламенту щодо Криму не може вплинути на україно-російські відносини, заявив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на прес-конференції в Києві в п'ятницю

«Це — внутрішня проблема України, і її розв'язано у межах української Конституції та міжнародних норм, — підкреслив він. — Інша річ — як це все можуть витлумачити».

За словами О. Мороза, з травня 1994 року комісія українського парламенту працювала в Криму, і «всі процеси на півострові були контрольовані». Останнім часом, відзначив він, у Києві працювала делегація Верховної Ради Криму з повноваженнями президії й провадилися консультації.

За словами глави парламенту, «можливо, комусь на сьогоднішньому засіданні дещо могло здатися несподіваним, але суть питання — скасування інституту президентства в Криму й проведення виборів до місцевих Рад Криму на підставі українського законодавства — погоджувалася з багатьма представниками органів влади Криму, в тому числі й Верховною Радою Криму».

ЦЕ ВНУТРІШНЯ СПРАВА

України, хоча для нас далеко не байдужа, — так прокоментував «Интерфаксу» Голова Держдуми РФ Іван Рибкін прийняті в п'ятницю рішення Верховної Ради України про скасування конституції Республіки Крим і посади президента Криму.

Рибкін відзначив при цьому як позитивний фактор те, що «залишилися Верховна Рада й уряд Криму, відбудуться вибори до місцевих органів влади».

Заступник Голови Держдуми Артур Чілінгаров повідомив депутатів, що Голова українського парламенту Олександр Мороз підтвердив у телефонній розмові з ним, що вибори відбудуться в намічений раніше термін — 29 квітня.

НА ПІВОСТРОВІ ВСЕ СПОКІЙНО. НАВІТЬ БЕЗ ПРЕЗИДЕНТА МЄШКОВА

Розпочинаю з цієї оптимістичної ноти не лише тому, що насправді все воно так. Справа ще в тому, що у п'ятницю, 17 березня, пізно увечері «Радио России» передало повідомлення про багатотисячні мітинги, які начебто пройшли в Сімферополі й Севастополі у відповідь на рішення ВР України. Так от — у сквері Перемоги в Сімферополі зібралося аж... п'ятнадцять чоловік, членів ВКП(б). Вони прийшли з червоними прапорами і вимагали відновлення СРСР.

Але люди оминали їх, посміхалися і ніякої уваги на них не звертали. У Севастополі на мітингу було 130 чоловік. Отакі-то «багатотисячні мітинги». Ця дезінформація, до речі, одна із численних за останні дні повідомлень засобів масової інформації Росії з приводу подій у Криму. Чого тільки не вигадується: і спецназ, і колони бронетранспортерів, які прямують на півострів з інших регіонів України...

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото із архіву редакції: під час виборів президента Криму.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ! УВАГА! «ГАРЯЧИЙ ТЕЛЕФОН»!

22 березня з 18.00 до 19.15 на ваші запитання відповідатиме заступник Голови Верховної Ради України **Олег Олексійович ДЬОМІН.**

Тел. у Києві 225-40-25.

Голова Комітету Держдуми у справах СНД вимагає антиукраїнських санкцій

— Держдума має найближчим часом розглянути питання про можливі економічні санкції Росії у відповідь на рішення Верховної Ради України стосовно Криму, — заявив на засіданні нижньої палати Федеральних зборів у п'ятницю голова Комітету Держдуми у справах СНД і зв'язках із співвітчизниками Костянтин Затулін.

За його словами, на найближчому пленарному засіданні Держдуми у середу слід розглянути можливі заходи — зупинення торговельних і економічних угод, вимогу негайного повернення українських боргів Росії, а також заходи, пов'язані з безпекою російських громадян і військовослужбовців у Криму.

На думку К. Затуліна, Держдума має звернутися до Президента РФ, уряду й МЗС РФ з проханням «відмінити усі офіційні візити на Україну» до з'ясування ситуації.

За оцінкою К. Затуліна, рішення українського парламенту свідчить про намагання скористатися ситуацією, тим, що «Росія зав'язла у Чечні».

«Безпринципна» поїздка?

Голова Верховної Ради Криму Сергій Цеков вважає, що перший віце-прем'єр РФ Олег Сосковець «не має права їхати до Києва, доки ситуацію у взаємовідносинах Криму і України не буде розв'язано». «Така поїздка була б безпринципна», — заявив він у ексклюзивному інтерв'ю «Інтерфаксу» в неділю.

На його думку, «відміна поїздки може примусити замислитися керівництво України, яка багато в чому залежить від ресурсів Росії...

Реакція Росії у зв'язку з ситуацією в Криму пасивна і млява, вона має бути жорсткіша...

Ситуація в Чечні дала певні козирі керівництву України, і рішення її парламенту великою мірою пов'язане з тим, що відбувається в Чечні».

(Читайте матеріал «Чекайте відповіді» на 6-й стор.).

У номер

Класик української поезії

Видатний, світового значення український поет, перекладач, вчений, громадський діяч — таким в історію української культури увійшов Максим Рильський. 100-річчю від дня його народження присвятила Україна цілу низку ювілейних заходів. Їх вершиною став урочистий вечір, який відбувся 19 березня, у день народження майстра. У Національну оперу України прийшли Президент держави Леонід Кучма, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, відомі державні і громадські діячі, письменники, літературознавці, гості з далекого і близького зарубіжжя, численні шанувальники таланту поета-академіка.

Європейський досвід — нашим Радам

З ініціативи поважної європейської організації — Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи — два тижні тривала в Києві міжнародна конференція «Європейський досвід місцевого самоврядування». «Це перший широкий контакт українських органів місцевої влади з Конгресом, — відзначив голова Київради Леонід Косаківський. — Сподіваюся, це допоможе Україні у вступі до Ради Європи». Цю ж надію висловив і Президент України Леонід Кучма — він надіслав учасникам конференції вітального листа.

Результати зустрічі такі. Західні експерти визнали, що поки що проекти наших законів про владу (так звані президентський та парламентський) не відповідають високим вимогам Ради Європи. І над ними потрібно серйозно працювати. «Ми усвідомлюємо, з якими великими труднощами стикалися розробники цих документів, — сказав Клод Егі, президент палати регіонів Конгресу. — І стали свідками діаметрально протилежних течій і поглядів у питаннях місцевого самоврядування в Україні...» На його думку, ближчий до потрібного рівня проект президентський, хоч і він має серйозні недоліки: відсутність гарантованого фінансового забезпечення місцевих органів влади та відсутність обласного рівня.

Втім, висновки зарубіжних гостей — не єдиний і, очевидно, не головний результат конференції. Недосконалість законопроектів відома і нашим фахівцям. Важливо те, що українські експерти та запрошені (а це представники місцевої влади з багатьох областей) з виступів представників Конгресу дізналися багато корисного про засади місцевого самоврядування у передових країнах Європи. У принципі, це і було метою конференції, і в цьому плані сподівання організаторів справдилися. До того ж, можливо, наша країна буде «спеціальним запрошеним» на травневій сесії Конгресу — про це пообіцяв поклопотатися Клод Егі. Він від імені своєї організації підтвердив прагнення всіляко допомагати в справі розбудови «справжнього самоврядування» в Україні.

Участь у конференції взяло понад 70 чоловік. 10 тисяч доларів виділив на її проведення фонд «Відродження». Основну частину витрат взяла на себе столична скарбниця. Прийнято звернення до Президента. «Розбудова системи місцевого самоврядування в Україні — один із необхідних кроків наближення її до вступу у Раду Європи, приєднання Української держави до Європейської хартії місцевого самоврядування», — нагадується у зверненні.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданні Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку розглянуто проект Національної енергетичної програми до 2010 року. Йшлося, зокрема, про перспективи розвитку вітчизняної вітроенергетики та газотурбобудування. При обговоренні проекту депутати Комісії наголошували на необхідності розвитку галузі, максимально використовуючи власні енергоносії, перш за все, вугілля.

Прес-служба Верховної Ради України.

Україна і Вірменія: є чому повчитися одне в одного

17 березня Президент України Леонід Кучма зустрівся з Головою Верховної Ради Республіки Вірменія Бабкеном Араркцяном. Під час бесіди обговорювалися питання про співробітництво, і, зокрема, підписання широкомасштабного договору про дружбу та співробітництво між Україною й Вірменією. Досягнуто попередніх домовленостей про візит Леоніда Кучми до Вірменії, який має відбутися у травні цього року.

Цього ж дня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з Головою Верховної Ради Республіки Вірменія Бабкеном Араркцяном та підписав Угоду про співробітництво між парламентами України та Вірменії. Олександр Мороз, коментуючи цю подію, сказав, що «ця міжпарламентська Угода піде на користь обох народів, бо і надалі зміцнюватиме їх дружні стосунки. Нам є чому повчитися один в одного, перейняти досвід щодо формування державного бюджету, впровадження власної грошової одиниці тощо».

У свою чергу Бабкен Араркцян висловив сподівання, що «обмін досвідом між Україною та Вірменією вийде за рамки суто парламентського співробітництва. Адже стосунки між нашими державами справді унікальні. Протягом кількох століть у нас не виникло жодної конфліктної ситуації. Ми були добрими партнерами, перебуваючи в Радянському Союзі. Сподіваємося, що політичні, економічні труднощі, які виникли після розпаду СРСР, виявляться тимчасовими».

Бабкен Араркцян передав Олександру Морозу офіційне запрошення відвідати Вірменію ближчим часом. Після цього відбулася прес-конференція для журналістів. Одним з перших було запитання про подію, яка сталася того ж дня — відміну Верховною Радою України Конституції Криму та увільнення Юрія Мєшкова з поста Президента Криму. Зокрема, журналісти попросили Олександра Мороза відповісти на запитання, чи було це рішення несподіваним для російських та зарубіжних спостерігачів у парламенті, і чи не загострить воно україно-російські відносини. Голова Верховної Ради відповів, що цей крок був досить зваженим, підготовленим і не виявився несподіванкою для кримського парламенту. А щодо україно-російських відносин, то події в Криму потрібно розглядати як внутрішню справу нашої держави.

Загалом, прес-конференція була присвячена підсумкам візиту вірменської делегації. Що б хотілося запозичити у вірмен? Вірменський парламент вражає своєю стабільністю. Це єдиний парламент з усіх республік колишнього СРСР, який повністю відпрацював свій конституційний строк — 5 років. На початку червня плануються вибори до нового парламенту. Вже прийнято в першому читанні закон про вибори. До нових виборів планується прийняти нову Конституцію. Вже закінчилася робота над формуванням бюджету.

На розвиток усіх галузей економіки Вірменії суттєво вплинула майже 6-річна війна у Нагірному Карабасі і, як її наслідок, блокада залізниць і автошляхів з боку Азербайджану, що фактично призвело до промислової, фінансової та енергетичної кризи. Населення працює практично без світла. Постало питання: чи пустити електрику в будинки, чи дати можливість працювати промисловості? Розв'язати цю проблему допоможе нова атомна станція, яка почала вже працювати.

Незважаючи на складну економічну ситуацію, в республіці проведено приватизаційну кампанію, результатом якої стала приватизація 80% усіх сільськогосподарських земель. Почалася приватизація промислових об'єктів та сфери обслуговування. Частково відпущені ціни на хліб.

Наприкінці зустрічі Олександр Мороз та Бабкен Араркцян висловили задоволення цим візитом та його наслідками.

Леся ДУБОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Парламентська хроніка

Київ за широкі права Криму,

але проти, щоб з цього користались політичні інтригани та мафіозі

У СВОЇЙ доповіді керівник тимчасової парламентської комісії з вивчення політико-правової ситуації в Автономній Республіці Крим народний депутат Юрій Кармазін навів переконливі докази того, що багато хто на півострові переступив межу, яка відділяє політику від політиканства, а Крим починає конкурувати з Сицилією.

Так, незважаючи на прийняття Верховною Радою України постанов про політико-правову ситуацію в Автономній Республіці Крим від 22 вересня та 17 листопада минулого року, жодних кроків щодо приведення законів у відповідність з Конституцією і законодавством України на півострові не зробили. Більше того — прийняли нові законодавчі акти, які йдуть урозріз із законами України. Верховна Рада Автономної Республіки Крим зупинила діяльність регіонального відділення Фонду держмайна України і всі обов'язки поклала на новостворений Фонд держмайна Криму, порушивши цим самим Закон України та Указ Президента про приватизацію. Керівник незаконно створеного фонду Котельников наприкінці минулого року уклав договір з російським акціонерним товариством, якому надали виняткове право на допомогу в приватизації власності, у створенні фондового ринку та єдиної телекомунікаційної мережі, розробці і реалізації інвестиційних проектів тощо. А особистий представник голови Верховної Ради Криму

Ранкове і денне засідання 17 березня

підписав договір з Белгородською областю про виділення їй земельних ділянок на півострові. Словом, власністю тут вирішили розпоряджатися як заманеться.

Невідповідність Конституції, законів Автономної Республіки Крим законодавству України дестабілізувала політичне життя на півострові. Цьому сприяли і президентські структури Криму, які витрачали бюджетні кошти на апарат, охорону, поїздки, але не займалися соціально-економічними проблемами. І лише завдяки новому уряду ситуацію вдалося дещо поліпшити.

Свою деструктивну роль відіграють і деякі політичні діячі Росії та командування Чорноморського флоту. Останнє, порушуючи Ялтинську та інші угоди між Україною і Росією, не передає для Військово-Морських Сил України, а продає, здає в оренду комерційним структурам об'єкти та землю з інфраструктурою. Йде не лише самозбагачення, а й руйнація, демонтаж різних об'єктів, які мають важливе значення для ВМС України. Зокрема, знищується інфраструктура Балаклавської бухти, розпродуються або здаються в оренду кораблі, автотранспорт, сховища для пального, склади. Щоб спровокувати конфлікт, командування ЧФ, обминувши законного власника військового майна — МО України, надіслало голові Севастопольської міськради лист про безоплатну передачу містові житлового фонду і комунальних об'єктів військових містечок у Балаклаві.

На політичну ситуацію серйозно впливає і злочинність. Більше, ніж у середньому по Україні, зросла кількість умисних убивств, розбійних нападів, тяжких тілесних пошкоджень, зґвалтувань. Зате менше злочинів розкривають.

Як зазначив Юрій Кармазін, законодавчі акти, прийняті в Криму, фактично мали на меті виведення республіки з правового поля України та порушення територіальної цілісності нашої держави. Кримська влада на словах була начебто і за приведення своїх законів у відповідність з українськими, а на ділі продовжувала творити нові, які суперечили загальнодержавним.

Це все і стало причиною того, що навіть найліберальнішим депутатам Верховної Ради України набридло просити і благати там, де повинен жорстко діяти закон. Тому виступи представників різних політичних напрямів, Президента України Леоніда Кучми були, по суті, одностайними: правовому нігілізму треба покласти край. За скасування законодавчих актів та Конституції Республіки Крим, які суперечать законам та Конституції України, проголосувала конституційна більшість народних депутатів України.

Василь ТУГЛУК.

На півострові все спокійно. Навіть без президента Мєшкова

(Початок на 1-й стор.).

Не можна сказати, що в ці дні біля ВР Криму побільшало людей. У різний час у минулі п'ятницю, суботу, неділю й понеділок тут перебувало від 20—30 до 150 чоловік максимально. Власне, це в основному ті дідусі й бабусі, котрих сімферопольці звикли бачити тут щодня. Та якщо раніше вони в усіх бідах звинувачували Україну, то зараз уже зазвичай тверезі голоси: що дали, скажімо, сплатникам податків президентство на півострові і, до речі, та ж ВР Криму, яка майже вся працює на професійній основі, кожний депутат отримує досить непогану зарплату і має свого оплачуваного референта?

Усю ніч, з п'ятниці на суботу, проходило закрите засідання президії ВР Криму. О 22.30 із Києва прибув голова ВР Криму Сергій Цеков і очолив цю роботу. Прийняли рішення відкрити екстрену сесію, але не було кворуму. Врешті-решт погодилися пленарне засідання парламенту провести у суботу о 10 годині ранку. Цеков у надто тривожних тонах змалював ситуацію, яка, за його словами, склалася в республіці внаслідок рішення українського парламенту.

Але треба віддати належне більшості депутатів — у них вистачило здорового глузду відійти від емоцій і охарактеризувати те, що відбулося в Києві, належним чином. Щоправда, частина депутатів вимагала зняття мораторію на референдум про незалежність півострова, мотивуючи це міжнародним правом. Однак депутат Надир Бекіров заявив, що «міжнародне право не на боці ВР Криму, не на боці колишнього президента Криму, воно на боці Української держави». А депутати Анатолій Гриценко, Вадим Кудряшов та деякі інші виступали з вимогами до Цекова піти у відставку. Депутат Михайло Бахарєв повідав у зв'язку з прийняттям рішення парламенту України про якусь начебто змову у найвищих ешелонах влади нашої держави і підкреслив, що «це плата за дії Росії у Чечні», однак зауважив: «Треба зробити все, щоб з понеділка, 20 березня, жоден із тих, котрі сидять у правому крилі (команда екс-президента Криму. — О.П.), не був допущений у зал». До скасування інституту президентства на півострові Бахарєв поставився дуже схвально.

На сесії виступив колишній президент Криму Юрій Мєшков. Щоправда, Цеков відрекомендував його як дійсного президента. Мєшков заявив, що рішення про його відставку може прийняти Конституційний суд України, але «не парламент України». Він також сказав, що була розброєна його охорона, «відключені всі засоби зв'язку аж до міських телефонів» і що «у нас нема нічого, окрім права, і спиратися ми повинні на міжнародне право». До цього додав: «Усі чекають від вас цього рішення. Чекаю і я».

Врешті-решт депутати вирішили доручити президії ВР Криму сформувати повноважну делегацію для ведення переговорів з Україною, а також провести експертну оцінку законодавчих актів, прийнятих українським парламентом 17 березня із залученням до цього процесу юристів Криму, України, Росії і міжнародних організацій.

По закінченні пленарного засідання було прийнято заяву ВР Криму. У документі, зокрема, говориться, що «ВР Криму... ніколи не змириться з утратою своєї Конституції, утратою Севастополя — невід'ємної частини Республіки Крим». Заява закінчується зверненням до Президента і ВР України, Президента і Федеральних зборів РФ, НБСЄ, до країн світового співтовариства з проханням бути гарантами проведення загальнокримського референдуму».

Олександр ПІЛАТ.

Точка зору

Економіка України: ринкові перетворення чи відтворення адміністративно-командної системи?

НІ ДЛЯ кого не таємниця, що основними чинниками економічної кризи сьогодні є не структурне і не базисне реформування, а макроекономічні диспропорції, які або нагромаджуються поступово, або з'являються після кожної чергової недолугої спроби реформувати економіку. Наприклад, спад виробництва є побічним чинником, а диспропорція в структурі капіталу (недостатність обігових коштів) постає після кожної чергової «лібералізації цін». У нормальній країні ефективність дій уряду вимірюється саме здатністю забезпечити стабільність основних економічних показників. А в нас? Схильністю до псевдореформаторської фразеології. Спробуймо неупереджено розглянути наслідки чотирирічного «реформування» української економіки і визначити послідовність, результати та в чиїх інтересах це реформування провадилося.

Головними макроекономічними диспропорціями, що нагромадилися в економіці України, є дефіцит бюджету, спад валового внутрішнього продукту — ВВП (або національного доходу НД), порушення платіжного та торговельного балансу, зростання індексу цін (інфляція) та внутрішні структурні диспропорції основних макроекономічних показників. Розглянемо їх по черзі.

Дефіцит державного бюджету становив 28,3 %, а без урахування Пенсійного фонду — 30,2 % і був профінансований із рахунку кредитів Національного банку України. Подивімося за рахунок чого сформовано державний бюджет і на кого його витрачали. Облишмо спірні питання щодо соціальних відрахувань до Пенсійного, Чорнобильського фондів та Фонду соціального страхування. Чи то власник платить, чи то він недоплачує зарплати (на цій позиції особливо наполягає Міністерство праці, обстоюючи думку про не зменшення, а перерозподіл фондів споживання) і реально платить працівник — невідомо. Тому облишмо і перейдімо до інших складових частин. Зовнішньоекономічна діяльність дає бюджету 3,3 %, а доходи від приватизації — 0.7%, нарахування до Чорнобильського фонду — 9,2%.

Громадяни із власної кишені сплатили як прямі — 4,3% та непрямі приховані податки 37,7% (на добавлену вартість — 33,3% і акцизний збір 4,4%), тобто загалом 42%. В той же час підприємства сплатили податок на доход — 18,2%. Решту сховано в розділі «Інші доходи», де штрафи, мита та податок на землю неможливо відрізнити від повернутих кредитів. Але навіть із запропонованих цифр можна зробити висновок, що населення, яке дедалі більш біднішає, однак, фінансує більшу частину державного бюджету. Де ж логіка?

НІ СОЦІАЛЬНИЙ захист, ні забезпечення нормального рівня оплати праці, ні навіть мінімізація дефіциту бюджету не є метою уряду. Його політика сприяє незаконній денаціоналізації і зростанню рівня експлуатації найманих працівників.

На чию користь було розподілено так важко і з таким дефіцитом зібраний бюджет. На соціальний захист? Туди пішло лише 6,0 %. На освіту, науку, культуру, охорону здоров'я? Загалом ці сфери «потягнули» на 8,5 %. А перший висновок лежить на поверхні. Населення, сплативши 42 % доходної частини державного бюджету, отримує лише 14,5 % його витратної частини. Цифри однозначно засвідчують неспроможність міфу про надмірні соціальні витрати. Втім, ми це не раз переконалися в безпідставності того чи того твердження.

Хто ж з'їдає наше сало? Може, оборона? Ні, витрати на неї становлять лише 6,0 % (щоправда, це стільки ж, скільки і весь соціальний захист, але відносно небагато). Бюрократія поглинає 5,7 % (може, і забагато, але все одно це не є головною витратою). А от витрати на народне господарство, в тому числі на бюджетні позички, сягають 47.7 %. Ось, з'ясовується, хто в нас є «священною коровою». І що цікаво? В структурі цих бюджетних позичок постійно зростає відсоток позичок приватному сектору. Якщо в січні 1994 ця частка становила 23,5 %, то в листопаді в приватний сектор держава вкладала більше, аніж в державний (51,4 %), а з урахуванням неминучого прихованого рефінансування ця цифра сягає за 4/5.

Загалом кажучи, за умов сталої економіки це нормальне явище. Але, по-перше, не в таких розмірах. По-друге, я не пригадую, щоб Верховна Рада приймала рішення про дотації в ту чи іншу галузь приватного сектора. По-третє, не певен, що ці кредити взагалі мали цілеспрямований галузевий характер. Мабуть, є тут якийсь піковий інтерес і є робота для Контрольної комісії Верховної Ради, про яку надто довго говорять і надто довго не створюють. І, по-четверте, постає запитання — невже в нашого уряду немає іншої мороки, як за реального дефіциту розміром у 30,2 % перебирати роботу в банків, витрачаючи на позики 21,9 % бюджету, розкручуючи основний інфляційний чинник? Чи не резерв для скорочення бюджетного дефіциту до славнозвісних 10 % та монетарної стабілізації.

А ось поряд і другий за обсягом розділ «Інші витрати» — 18.5 % (що це таке — фонд розкрадання?). Другий висновок теж досить прозорий — хоч би що там уряд не декларував, але мінімізація дефіциту бюджету не є головним пріоритетом його діяльності.

Подивімося, як же розподілили національний доход, з якого сплачують податки. По-перше, тривала тенденція його падіння як в абсолютному (національний доход-94 становив близько 43 % національного доходу-90), так і у відносному виразах (якщо темпи падіння знизилися з 36 % в березні до 19 % в серпні і 19,8 % у вересні, то з черговим підвищенням цін вони знову зросли до 24,3 % в жовтні і надалі трималися на такому ж рівні).

Але головною проблемою була структурна диспропорція національного доходу України. За останні чотири роки частка заробітної плати в національному доході скорочувалася. 1990 року її частка становила 36%, а з урахуванням громадських фондів споживання досягла 43%. Відносно низька частка зарплати порівняно із західними стандартами (62 % в Німеччині або 73,8% в США) пояснювалася більш високим рівнем експлуатації трудівника в Радянському Союзі. 1994 року частка заробітної плати в національному доході України становила близько 10%, а з урахуванням пенсій, допомог, стипендій та інших надходжень — до 15%. Для порівняння, в Румунії за тих само стартових умов, торік ця цифра зросла до 55 %. Як правило, цю диспропорцію намагаються пояснити двома чинниками — зростанням цін на енергоносії та зміною структури споживання, перерозподілом між зарплатою та громадськими фондами споживання. Але логіка показує неспроможність обох пояснень. Енергоносії в своїй масі є зовнішнім продуктом. Зміна цін на них провокує зміну абсолютної величини національного доходу і не впливає на його структуру. Структура споживання справді змінилася. За чотири роки частка зарплати впала з 80 % і коливається між 71,6 (квітень) і 61,7% (грудень), але значно важливіше однозначно те, що за останні чотири роки частка загального споживання в структурі національного доходу впала практично втричі.

Це одразу ж спричинило цілу низку неприємних наслідків. Різко зросла неплатоспроможність попиту і, як наслідок, затоварювання (і це за спаду виробництва !!). В січні тільки в легкій промисловості на складах лежало продукції на 7 трлн. карбованців. Звідси — нестача обігових коштів, ще більше порушення паритету цін. Нагромадження коштів у населення невпинно падають з 20,4% від загальних доходів в січні до 13,4% в грудні. Куди ж дівається національний доход? Розуміння цього приходить, коли подивитися на структуру кредитних вкладень у приватний сектор. З'ясовується, частка підприємств-інвесторів невпинно зростає — з 77,1 % в січні до 89,8 % — в листопаді. Економічною мовою цей процес називається первинним нагромадженням капіталу. Причому цей процес іде двома шляхами — за рахунок перекачування державної власності у приватні кишені та за рахунок зростання експлуатації трударів.

За частки заробітної плати в собівартості продукції 1994 року 8,8 % робітник працював на себе 8-годинний робочий день менше аніж 29,6 хвилини (це проти двох годин 15 хвилин у США). До речі, ці цифри спростовують ще один наполегливо нав'язуваний міф про те, що зростання зарплат у нас провокує інфляцію. Прості розрахунки показують: якщо ми підвищимо всі зарплати та пенсії на 100 % (в два рази), то це спровокує збільшення цін лише на 30%. Тобто з точки зору державних інтересів сьогодні піднімати рівень реальних зарплат економічно доцільно, мало того — це є необхідною умовою стабілізації економіки та ринкових перетворень.

Із зробленого вище аналізу, видно, що ні соціальний захист, ні забезпечення нормального рівня оплати праці, ні навіть мінімізація дефіциту бюджету не є метою уряду. Його політика сприяє незаконній денаціоналізації і зростанню рівня експлуатації найманих працівників. Може, цю політику мотивують віддаленою перспективою. Нехай незаконно, нехай несправедливо, за рахунок пограбування бідних та держави в цілому, але створити клас національної буржуазії, який колись виведе державу з кризи. Тому головний пріоритет сьогодення — попри все провадити ринкові реформи, перебиваючись за рахунок іноземних кредитів? Але й одержання іноземних кредитів (тобто підтримання відносної стабільності за рахунок зовнішніх донорів) теж не є головним пріоритетом уряду.

Уряд погодився на скорочення дефіциту бюджету, на скорочення реального рівня зарплат одночасно із скороченням дотацій як виробництву, так і населенню (!!), на лібералізацію цін. Проте 21 лютого делегація МВФ поїхала з України, не досягши домовленості про надання Україні чергової порції допомоги (1,3 млрд. доларів) через небажання уряду лібералізувати експортне законодавство. Чому саме експорту? Щоб зрозуміти мотивацію дій уряду, повернімося до розподілу національного доходу. Споживання низьке, економічного піднесення не спостерігається. Куди ж ідуть нагромадження. Відверто кажучи, з точки зору класичної економічної теорії, маємо в Україні незбагненну ситуацію. За такого низького рівня споживання — велике нагромадження капіталу, яке має супроводжуватися економічним бумом, котрого, на жаль, не спостерігається. Щоб пояснити це, звернімося до ще одного неблагополучного показника — зовнішньоторговельного балансу. На жаль, дефіцит за 1994 рік становив 539,4 млн. доларів. Але якщо розглянути структуру цього дефіциту, то побачимо, що збитковою торгівля була тільки з країнами СНД (-2080,3 млн. доларів), а от у торгівлі з далеким зарубіжжям баланс позитивний (+1540,9 млн. доларів за національними даними і разів у чотири вищий — за даними західними). І це попри те, що сьогодні країна як ніколи завалена західними товарами ширвжитку. Висновок досить прозорий — нагромадження має зовнішній характер. Наш національний доход та заробітна плата, які недоотримують наші наймані працівники, через що не можуть купити наші товари, перерозподіляються за кордон монопольними каналами. Напрошується досить невтішний висновок — представники панівних соціальних груп свого майбутнього з цією країною не пов'язують. Реально уряд сприяє розкраданню держави тими людьми, які ніколи не стануть національною буржуазією. Втім, західною теж, бо між підприємництвом і брутальним грабунком надто велика відмінність. Бути рантьє десь у Швейцарії, жити за рахунок награбованого на Батьківщині — на більше вони не здатні, та й не розраховують.

У чому ж полягає зацікавленість уряду? Механізм досить-таки простий. Ринок — то є система голосування карбованцем і заохочення саме того підприємства, яке виробляє потрібну споживачеві продукцію. А якщо грошей в більшості населення немає, то підприємство чекає троякий вибір: вилетіти в трубу, працювати на закордонного споживача або намагатися протриматися за рахунок різного роду державних субсидій (зниження податків, пільгові кредити, ліцензії і т.ін.).

Нині відбуваються одночасно всі три процеси. Банкрутує поки що відносно мало підприємств — врешті-решт досі нема закону про банкрутство. З другого боку, структурна перебудова, про яку говорять так багато, триває вже давно, але триває стихійно й у напрямі підтримки конкурентоспроможних на світовому ринку «брудних» виробництв (хімія, металургія) і знищення підприємств, що працюють на людей. А більшість підприємств, щоб утриматися на плаву, намагається отримати ті чи інші пільги від уряду. На відміну від ринкової системи, де все вирішує споживач, сьогодні в Україні виживання того чи того підприємства залежить від урядового чиновника. А уряд влаштовує ситуація, коли він займається перерозподілом бюджету на користь тих чи інших угруповань. Тобто під прикриттям псевдоринкової риторики триває постійне відтворення адміністративно-командної системи.

Зрозуміло, що як і повернення до адміністративно-командної системи (до чого закликають крайні ліві), так і нинішня політика уряду продовження її агонії є економічно згубними. Міфи про лібералізацію його політики не повинні закривати від нас шлях нормального європейського лібералізму (останніми цей шлях долали, скажімо, Іспанія, Естонія).

Констатація фактів важлива, але, зрозуміло, значно актуальніше питання в стилі Чернишевського — що робити? Позитивна економічна програма проста — усунення макроекономічних диспропорцій через проведення активної лібералізаційної політики. Лібералізаційної не в постраднянському перекрученому смислі чергового підвищення цін, а в створенні сприятливого середовища для розвитку малого та середнього підприємництва. Від 2 до 5 мільйонів наших громадян брали участь в комерційному туризмі. За останні два роки норма прибутку від такої діяльності впала вдесятеро — ринок насичується. Значна частина нагромадила капітал для відкриття невеличкої власної справи. Через 6—12 місяців норма прибутку впаде до такої міри, що економічно вигідно буде переорієнтуватися на легальний бізнес. Але гроші цих людей треба витрачати на розвиток справи, а не на підкуп чергового чиновника. Крім того, потрібна якнайсуворіша боротьба із монополістичними тенденціями, на яких паразитують різні угруповання кланового характеру, бо їхня зацікавленість у деструкції виробництва доволі очевидна. Але головним гаслом сьогодення має бути гасло післявоєнної Японії: найбільша небезпека для економіки — недоплатити зарплату — найперше джерело внутрішніх інвестицій. Причому йдеться не про механічне, автоматичне збільшення зарплати, а про те, щоб платити відповідно до вкладеної праці, про справедливий розподіл створеного національного доходу. Бо світовий досвід засвідчує: економічно вигідно тільки те, що справедливо. І навпаки.

НАПРОШУЄТЬСЯ досить невтішний висновок — представники панівних соціальних груп свого майбутнього з цією країною не пов'язують. Реально уряд сприяє розкраданню держави тими людьми, які ніколи не стануть національною буржуазією. Втім, західною теж, бо між підприємництвом і брутальним грабунком надто велика відмінність.

Що потрібно для здійснення такої політики? Найперше — політична воля. Нинішнє керівництво перебуває під постійним тиском представників різних кланів у самому уряді, в Адміністрації Президента та в Верховній Раді, і опір цьому успішним назвати не можна. По-друге, децентралізація прийняття рішення. Порядок — це не просто адміністративне підпорядкування, а підпорядкованість законові. Зміцнення правової системи через введення суду присяжних та системи адміністративних судів. З другого боку, розгортання механізму потрібного контролю за урядом з боку Президента, Верховної Ради та різних гілок судової влади. Спроба розв'язати наші проблеми бюрократичним шляхом — це чергова спроба наступити на вже аж занадто знайомі граблі. По-третє, економічна демократія, розвиток системи соціального партнерства як на державному рівні, так і на рівні окремого підприємства. По-четверте, розбудова структур громадянського суспільства зокрема, найголовніших з них як для економічного поступу — профспілок та об'єднань підприємців. Не можна брати участь у прийнятті рішення, не усвідомивши своїх групових інтересів. А якщо ти не береш участі в прийнятті рішення, то його приймають без тебе і не на твою користь.

І ще. Сьогодні всі навчилися ухилятися від податків. Бо вони того були варті. Тепер Верховна Рада перебуває у процесі прийняття нового пакету податкового законодавства. Сприятливішого нема в жодній західній країні. Сплачуючи податки, ми не викидаємо гроші на вітер. Ми вкладаємо їх у наше майбутнє. А якщо уряд краде наше майбутнє, то ми позбудемося такого уряду.

Тому на порядку денному сьогодення три гасла:

1. Відставка уряду національного пограбування і створення уряду національних інтересів.

2. Здійснення ринкових, а не псевдоринкових реформ.

3. Здійснення ринкових реформ в інтересах держави і переважної частини населення, а не в інтересах тих, хто зрадить Україну і втече за кордон.

Юрій БУЗДУГАН,
член Президії Верховної Ради України, голова Ради СДПУ.

У номер

● *Київ*

У третього й четвертого — проблеми спільні?

У Національній академії наук України відбулася презентація результатів першого етапу підготовки техніко-економічного обгрунтування перетворення чорнобильського саркофагу в екологічно безпечну систему, що фінансується Європейською комісією в рамках програми ТАСІС. Проект передбачає розробку заходів щодо стабілізації існуючого укриття, створення проекту «Укриття-2», яке дозволить розпочати демонтаж першого, а також технологію переробки та зберігання радіоактивних відходів. Експерти консорціуму «Альянс», що переміг у міжнародному тендері на виконання техзавдання, вважають неможливою довгострокову стабілізацію укриття. На їхню думку, зведення другого саркофагу слід розпочати без зволікань.

На прес-конференції, що відбулася в НАН за участю виключно українських експертів та представників уряду, дано високу оцінку проведеному «Альянсом» першому етапові робіт. Проте присутній на прес-конференції заступник директора ПО ЧАЕС Валентин Купний заявив, що більшість запропонованих проектів саркофагу-2 протирічать умовам техзавдання — передбачають зупинку третього енергоблоку. На його думку, висновки про те, що проблему четвертого енергоблоку без зупинки третього вирішити неможливо, необгрунтовані й умисні. Він також вважає, що експертами було приділено недостатньо уваги проблемі стабілізації існуючого укриття.

● *Львів*

За гімн віддавали життя...

На Яворівщині (Львівська область) відбулися урочистості з нагоди 180-річчя від дня народження автора мелодії Державного гімну «Ще не вмерла Україна» Михайла Вербицького. У районному народному домі відбулася науково-практична конференція «Михайло Вербицький і Україна» за участю відомих науковців, громадських і політичних діячів, керівників органів влади. Біля могили композитора і священика, похованого у селі Млини на Перемищині (територія Польщі) відправили панахиду. На одному з вінків, які вкрили могилу, напис: «Славному земляку Вербицькому від Президента України». В урочистостях узяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Польща Петро Сардачук.

● *Ніжин*

Дорогі жарти

«Вибухові» жартівники з'явилися і на Придесенні. Недавно завдяки їхнім повідомленням було відмінено заняття у кількох школах області, тиждень у Ніжині простояв на запасних коліях відчеплений від потяга «Київ—Харків» «замінований» вагон № 13, з якого серед ночі висадили пасажирів. Вибуховий пристрій так і не спрацював, бо його... не було.

Міні-інтерв'ю

«Еней» моторний кататиме туристів на стародавньому човні

***СВИСТ СКІФСЬКИХ** стріл, шлях із варяг у греки — все це оживе перед вами під час плавби дивовижним, стародавнім човном часів Київської Русі.*

Його спорудження на замовлення київської фірми «Еней» розпочато фахівцями миколаївського спільного українсько-американського суднобудівного підприємства «Акватон» разом з яхтверф'ю «Навігаль».

— Це буде дерев'яний човен 15 метрів завдовжки і 5 метрів завширшки. За зовнішньої стилізації човна його приміщення будуть достатньо по-сучасному комфортабельні, — розповідає комерційний директор «Акватону» Олександр ЧЕПОВ. — Заплановано двой чотиримісні каюти. Передбачено і приміщення під кафе. Проект судна розроблено з дотриманням вимог регістру Ллойда.

— А яке його основне призначення?

— Це, зрозуміло, не серійне виробництво, а разове замовлення. Основне призначення визначив господар: екскурсійні маршрути Дніпром. У другій половині цього року човен передамо замовнику. І ще цікава деталь: український клуб мандрівників «Київська Русь» в особі фірми «Еней» надіслав листа панові Туру Хейєрдалу, в якому запрошують його взяти участь в урочистому спуску на воду цього судна. Відбулося закладання на ньому таблички зі словами: «Це судно збудоване в рік 80-ліття з дня народження видатного мандрівника та дослідника Тура Хейєрдала».

Микола БАРАНОВ.

Миколаїв.

Скандали

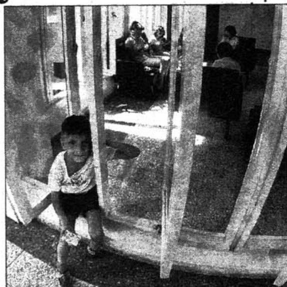
Про мертві душі й живе сумління...

ГАЗЕТА «Високий замок» опублікувала інформації, від котрих холола кров: управління з боротьби з організованою злочинністю обласного УМВСУ викрило групу негідників, яка займалася продажем новонароджених дітей за кордон. Лікарі пологових будинків повідомляли матерів, що їхня дитина народилася мертвою, а по тому оформляли документи, згідно з якими від дитини начебто відмовилася матір. Відтак дитину усиновляли закордонні матусі й татусі, а за це платили величезні гроші. Попередньо встановлено, що було продано 114 дітей і що до цієї купівлі-продажу були причетні високі службові особи із Львова і Києва. А ще лікарі розшукували психічно хворих дітей, їх також крали і відправляли за кордон для... трансплантації внутрішніх органів. За цим фактом заарештовано заступника головного лікаря Кам'янсько-Бузької районної лікарні Л. Орист, а головного лікаря обласної клінічної лікарні Б. Федака відсторонено від роботи, його обов'язки за розпорядженням начальника управління охорони здоров'я почав виконувати заступник.

Знаю цю газету як виважену і точну щодо подання фактів. Це повідомлення за змістом і стилем дещо випадало із звичного контексту, а тому я поцікавилася у редактора С. Курпіля джерелом інформації.

— Це двоє працівників управління з боротьби із організованою злочинністю, — пояснив він.

На адресу часопису «За вільну Україну» надійшло повідомлення від центру громадських зв'язків УМВСУ у Львівській області, у якому теж ішлося про продаж «мертвих душ». Воно вже було підготовлене до друку, але... начальник центру полковник міліції Б. Токарський зателефонував до редактора Б. Вовка і попрохав зняти цю інформацію з номера. Відтак до редакції навідався працівник УМВСУ і на його прохання колеги з відділу інформації порпалися в кошику для сміття допоки не знайшли зіжмаканий папірець — «відкликану» інформацію. Полковник Б. Токарський виступав по Львівському телебаченню і говорив про продаж дітей за кордон. А наступного ж дня центр громадських зв'язків надіслав засобам масової інформації повідомлення іншого гатунку: «Враховуючи інтереси слідства, жодна інформація стосовно цієї справи, яка тепер розслідується обласним управлінням міліції, засобам масової інформації не направлялася. (Колеги з «За вільну Україну» поквапилися повернути повідомлення, однак на телебаченні зберігається відеозапис з виступом службової особи — полковника міліції. То хіба ж це не офіційне повідомлення? — **О.Т.**) Публікація призвела до вільного тлумачення громадськістю фактів, які мають підтвердити або спростувати лише слідчі органи та суд, зокрема твердження про причетність до цього злочину високих службових осіб зі Львова та Києва. Розслідуванням кримінальної справи займаються органи прокуратури».

Обурюючись газетними повідомленнями, один юрист із Львівського центру прав людини докладно пояснював мені кухню оформлення документів на вивезення дитини за кордон, яке донедавна не було заборонене. До цієї процедури причетні багато інстанцій, дитя виїжджає звідси уже громадянином тієї чи іншої держави. А психічно хворих дітей згідно із західним законодавством ніхто вивезти не зможе — тим паче для трансплантації внутрішніх органів. Обурилися й львівські лікарі. Оскільки ані адреси пологових будинків, ані імена злочинців не були вказані, тінь упала на всіх. Головний лікар Львівського перинатального центру В. Дорошенко заявив, що в цій ситуації хтось заробляє собі політичні дивіденди. Він повідомив також, що свого часу очолював комісію, яка перевіряла роботу Кам'янсько-Бузької лікарні і жодного криміналу не виявила.

Можливо, хтось запустив поміж люди оперативну інформацію, щоб відслідкувати перебіг подій? Або ж хтось із службових осіб зволів притримати язика за зубами? Диму без вогню не буває. Отакі розмови точаться довкола згаданих фактів. Прикро за колег, які стали жертвами міжвідомчих інтриг, але пошук істини триває.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Столичні проблеми

ЗВАЛИЩЕ ПОТРІБНЕ, ЯК ПОВІТРЯ

***ВЖЕ КІЛЬКА** років стоїть на мертвій точці питання про створення полігону для поховання токсичних відходів промислових підприємств Києва. Звільнюючись від них, промисловці іноді самі знаходять для звалища підходяще місце.*

Для створення полігону потрібні чималі площі поза межами міської території. І якщо відходи утворюються в Києві, то приймати їх доведеться області. З владою якої й треба розв'язувати цю проблему. Служби Мінекології, які займаються цим питанням, раз у раз стикаються з опозицією в особі громадськості. Тільки-но за погодженням з відповідними обласними структурами доберуть якусь ділянку і проведуть дослідні роботи, миттю активізуються мешканці і громадські організації відповідного регіону.

— Нам ваше сміття не потрібне, — резонно заявляють вони.

Подолати це протистояння поки що не вдається.

Як стверджує київський природоохоронний прокурор Олександр Бабіков, столичні підприємства, порушуючи Закон України «Про охорону навколишнього середовища», не вживають заходів щодо зменшення обсягів утворення, безпечного складування або утилізації відходів. Лише минулого року на столичних підприємствах їх накопичилося більше 2 тисяч тонн.

На вимогу природоохоронної прокуратури навести порядок промисловці розводять руками: а куди вивозити відходи, що накопичуються постійно, якщо немає місця для офіційного їх зберігання? І так воно і є. В такому становищі не лише столичні виробництва. Більшість промислових міст України стикається з аналогічними труднощами.

І ще про полігон. Виявляється, при розумному підході утилізація відходів — справа прибуткова і для охорони природи необхідна. Втім, це якщо при розумному.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімку: наші вулиці вже перетворюються на звалища.

Фото Володимира ФАЛІНА.

Мурзін планує тисячу

Чемпіонат країни з баскетболу серед чоловіків. Вища ліга. «Київ-Баскет» — «Шахтар-АСКО» — 140:114, 109:107, «Азовмаш» — СК «Миколаїв» — 92:100, 75:99, «БІПА- Мода» — «Будівельник» — 109:114, 109:120, ЦСК «Меркурій» — «Нафтохім-Олександрія» — 123:107, 79:104.

	І	В	П	Р/О	О
Будівельник	40	37	3	4888–3852	77
Шахтар	42	32	10	4736–4179	74
Київ-Баскет	40	30	10	4484–3915	70
БІПА-Мода	42	27	15	4568–4325	69
СК Миколаїв	38	23	15	4016–3682	61
ЦСК Меркурій	42	19	23	4222–4350	61
Нафтохім-Ол.	42	9	33	4010–4496	51
Азовмаш	42	9	33	4119–4901	51

Той, хто прийде 25—26 березня до київського спорткомплексу «Меридіан» на матчі чергового туру чемпіонату між «Київ-Баскетом» та «Азовмашем» (початок о 16.00), може стати свідком цікавої події. Річ у тім, що на сьогодні найкращий бомбардир чемпіонату киянин Євген Мурзін в активі має 959 очок. Отже, в одному з наступних матчів з маріупольцями Євген швидше за все вийде на тисячну вершину. Сподівання на це дає той факт, що у матчах з донеччанами Мурзін заробив 80 (!) очок (44 — у першому і 36 — у другому).

— Матчі з «Шахтарем» були ключовими для нас на цій важливій стадії чемпіонату, — сказав головний тренер і гравець «Київ-Баскета» Андрій Підковиров (до речі, в першій зустрічі він приніс своєму колективові 36 очок). — Гадаю, що їх підсумок визначив друге-третє місця в турнірній таблиці перед стартом «плей-оф». Щоправда, у нас попереду важкі поєдинки в Одесі та з миколаївцями. Але докладемо максимум зусиль, щоб не поступитися другим місцем, на яке плануємо вийти за підсумками турніру у вісімці.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

НАДІЯ ЩЕ ЖЕВРІЄ

Проблема

*З**А УМОВ** нинішньої соціально-економічної кризи, проблеми дитинства в Україні являють собою заплутаний клубок. Дитяча інвалідність — один з його вузлів. Сьогодні кількість інвалідів у віці до 16 років перевищує 12 тисяч.*

Особливе місце в реабілітації дітей-інвалідів посідає освіта. Виходячи з оптимістичних поглядів на можливості розвитку дітей з відхиленнями, систему спеціального виховання будують на основі активної діяльності учнів, прилученні їх до соціальної комунікації, до суспільно корисної діяльності. Сьогодні в нашій країні існує диференційована система спеціальних учбових закладів, яка налічує вісім типів шкіл для різних категорій дітей із фізичними й психічними недоліками.

Про проблеми спеціальної освіти йшлося на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Інтеграція аномальної дитини в сучасній системі соціальних відносин», яка відбулася на початку листопада в Києві. В одній із доповідей (прочитано її було директором Інституту дефектології АПН України Віталієм Бондарем) підкреслювалось, що система спеціальних шкіл й дошкільних закладів, яка існує зараз, не спроможна залучити до учбово-виховного процесу всі категорії дітей, які його потребують. Так, у 406 інтернатах навчається 75,8 тисячі учнів. А це майже вдвічі менше, ніж у країнах Балтії, або на 0,8 відсотка менше — ніж у середньому по Союзу до його розпаду. В США, приміром, різними формами спеціального навчання охоплено приблизно 10 відсотків від загальної чисельності дітей шкільного віку. У нас же спостерігають останнім часом тенденцію скорочення кількості таких спеціалізованих закладів.

Згідно з попередніми прогнозами фахівців, популяція дітей із розумовими й фізичними вадами зростатиме на тлі складної екологічної ситуації в Україні. Вже сьогодні спеціального навчання потребують приблизно 5 відсотків дітей шкільного віку. На конференції Віталій Бондар зазначив, що існуюча система навчання аномальних дітей не забезпечує кожному адекватну його дефекту педагогічну, медичну й соціальну допомогу, не гарантує реалізацію права на освіту. Для різних категорій дітей із фізичними й психічними недоліками це право не може бути забезпечено ще і з технічних причин. Так, приміром, діти, які погано чують, не можуть опановувати знання без спеціальних слухових апаратів, а їх придбати й установити по кишені далеко не всім. Та й служби соціального забезпечення сьогодні не спроможні виконувати свої обов'язки.

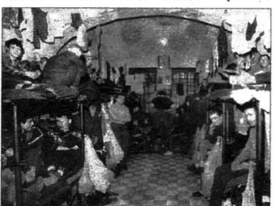
І хоча соціальна політика нашої держави, схоже, будується за принципом «рятування потопаючих — справа рук самих потопаючих», щодо дітей, які не з власної волі опинилися за бортом цього життя, він неприйнятний. Залишається сподіватися на доброчинство.

Ольга ВАУЛІНА.

Наш побут

«Моя адреса — установа ОР-318/195»

Як приклад невлаштованого побуту ви (може трапитись) згадаєте про небо у клітинку (див. фото). Так-от. На дружину працівника установи ОР-318/195 Рівненського облуправління внутрішніх справ Валентину Дмитрук цей варіант не справить особливого враження. Адже гуртожиток, в якому мешкає її сім'я, складає єдиний комплекс... зі слідчим ізолятором. Приміщення знаходиться в аварійному стані, санстанція визнала його за непридатний для проживання. Проте реалізації обіцянок начальника орблуправління УВС генерал-майора Б.Керницького та його заступника А.Бондарчука «щось вирішити» жінка чекає досі. Народний депутат України Роман Омельчук перевірив скаргу В.Дмитрук і наголосив у листі до генерал-майора: «Ознайомившись на місці з ситуацією, змушений констатувати, що умови проживання людей у гуртожитку не кращі від тюремних. А тому пропоную вжити усіх заходів...» І так далі.

Та віз і нині там... А Валентина втішається порадами психолога: думай, що комусь в цей час ще гірше, ніж тобі. А тут і небо не в клітинку, і друзі не у смужечку. Жити можна...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Ціни основних продуктів харчування на ринках України (19. 03)

Базарний день	Яловичина	Свинина	Кури	Сало	Яйця (десяток)	Олія	Масло вершкове	Сметана	Сир жирний	Картопля	Часник	Морква	Цибуля	Яблука
Тернопіль	120-140	180-220	350-450	150-170	60-70	120	500	160-180	80-100	20-25	150-170	25	45-50	70-80
Хмельницький	140-250	250-280	250-380	120-140	50-65	–	480-510	120-200	120-130	20-25	180-210	30-35	35	60-150
Донецьк	250-300	350-450	450-500	150-300	80-100	100-120	–	500	360	30-40	30-50	60-80	30-60	80-400
Дніпропетровськ	250-300	350-400	500-600	–	80-90	90-100	450-500	210-250	–	35-40	–	–	30-35	180-200
Київ, Лук'янівський ринок	280-300	300-350	300-350	140	90	110	500	200-250	160-200	30	–	30-35	50	100-150

У номер

● *Сімферополь*

Оце так подарунок!

821 інвалідові й учасникові війни цього року буде безкоштовно видано телефони. Таке рішення ухвалив Сімферопольський міськвиконком. 160 чоловік отримають телефони до 50-річчя великої Перемоги. Одночасно в квартирах учасників війни буде встановлено телефони однобічної дії, тобто вони діють за принципом телефонів-автоматів. Ветерани зможуть телефонувати до медустанов, комунальних і пенсійних служб, родичам і друзям. На встановлення таких телефонів міськвиконком виділив 1 млрд крб.

● *Донецьк*

Пам'яті Листьєва

Висловивши глибокий сум з приводу загибелі Влада Листьєва і визнавши, що професія журналіста пов'язана з підвищеним ризиком, страхувальна компанія «Донецьк- Аско» оголосила про безкоштовне страхування на суму 500 мільйонів карбованців кожного штатного журналіста міста на випадок смерті чи каліцтва від злочинних зазіхань під час виконання ними службових обов'язків.

Факультет журналістики Донецького відкритого університету носитиме ім'я Владислава Листьєва, загиблого російського журналіста. Ця ініціатива — керівництва навчального закладу. Проте рішення про найменування факультету приймали на спільних зборах і студенти, і викладачі.

● *Житомир*

У Житомирській обласній лікарні відкрився сучасний хірургічний Центр з відділенням реанімації та інтенсивної терапії для післяопераційних хворих. Пацієнтів, що потрапляють сюди з різних відділень лікарні, оточують турботою та увагою. А висока кваліфікація персоналу та сучасне обладнання сприяє якнайшвидшому одужанню. Завідує Центром лікар з 20- річним стажем Костянтин Вишинський.

Фото Сави ЛОЄНКА.

● *Харків*

Муніципальне житло обслуговуватимуть приватні фірми

Схоже на те, що незабаром жеківський дядя Вася накаже довго жити: Харківська мерія прийняла рішення про проведення експерименту щодо залучення недержавних підприємств до обслуговування і ремонту житлового фонду.

Суть проекту — позбавити житлово- експлуатаційні управління монополії на обслуговування житла харків'ян, знайти більш зацікавлених і відповідальних працівників, які гарантували б високоякісний ремонт, надійну експлуатацію, запобігли б нарешті принизливому схилянню перед завжди п'яним слюсарем. Планована, що близько 6 тисяч квартир житлового фонду міста найближчим часом обслуговуватимуть приватники.

Зайнятися цією справою виявили бажання уже понад двадцять приватних фірм. Кому з них випаде честь робити свій бізнес на ремонті під'їздів та сантехнічних вузлів, вирішить відповідний конкурс. Передовсім розглядатимуть вартість обслуговування житла, досвід роботи в подібній сфері, відгуки попередніх замовників про якість виконаних робіт. А підсумком стане контракт, укладений з однією чи кількома фірмами строком на один рік.

Сумний репортаж

ПОМЕРТИ — НЕ ПО КИШЕНІ

*З**ВІКОМ** дедалі частіше замислюються про смерть. Раніше багато занепокоєних людей похилого віку старанно виділяли зі своєї пенсії «на чорний день». Тепер відкладати нема з чого. Вижити б. Більшість полишила цю затію, заспокоюючи себе сподіванням, що смерть, мовляв, сама розбереться.*

Поховатися в Києві по-людськи справді дорого. А один з ритуальних магазинів просто приголомшив: труна коштує 260 млн. Полірована, з дерев'яними різьбленими ангелочками на віці, м'яка зсередини — зручна, мабуть.

Поряд тішили око віночки по 2,5 млн.

— Наш товар — для респектабельних небіжчиків, — пояснили в магазині. — А для простого смертного є ритуальна контора.

Там — справді дешевше. Труна коштує 6 млн, автокатафалк — 2 млн, вінки — по 500 тисяч за один. Якщо хочете з музикою — накиньте ще 1 млн. Кремація чи яма, за бажанням, — 2 млн. Разом — 12-13 млн. Щоправда, це без поминального обіду. Хоча чарівники ритуальної служби можуть посприяти — замовлять кав'ярню «Симона» чи якийсь ресторанчик по 10-15 доларів з «носа».

Якщо бажаєте зі священиком і півчими — доведеться віддавити ще 1 млн 200 тис. Щоправда, батюшка (якщо його не попередили завчасно), прибувши на місце події, швидше за все відмовиться відправляти похорони, зачувши про кремацію (за Письмом Божим, прах слід віддавати лише землі). Проте гроші може залишити собі — за дорожні видатки.

У Києві всі кладовища, окрім Північного і Південного, закриті (чи напівзакриті — можна підховатися, якщо є місце в огородці). Втім, подейкують, 1000 «зелених» відчинять перед вами ворота будь-якого кладовища.

На Байковому ж можна отримати престижну площу тільки з дозволу Кабміну.

З пам'ятником також проблем не буде, якщо є гроші: мармуровий монумент стане в 5 млн. А якщо хочете увічнити себе в граніті — залиште нащадкам 300 доларів — саме стільки коштує сам пам'ятник, без вартості встановлення і напису. А ось з огородкою доведеться повипрівати.

Про пенсіонерів держава пам'ятає і по смерті: соцзабезпечення кожному з померлих відстібує два його пенсійних оклади. Честю бути похованими безкоштовно вшановують тих, кого з моргу забрати нема кому. Щоправда, таких проводжають в останню путь без особливих церемоній.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімку: цвинтар у «мертвій» Чорнобильській зоні.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Як ховали бабу Калину

Два дні пролежало тіло покійної Калини Оленчук під храмом села Стрілецький Кут Кіцманського району на Буковині. Ще живою, вона заждалася, щоб її поховали з батюшкою Української православної церкви Київського патріархату. Та опоненти з Московської церкви всіляко опиралися цьому. Два дні з'ясовували між собою стосунки православні біля храму Божого, і тільки після втручання міліції тіло покійної було поховано. Якби бачила небіжчиця, як проводжали її в останню путь, мабуть, прокинулася б.

На початку тижня

Чекайте відповіді...

«Я більш не питатиму, коли до України приїде Президент Російської Федерації Борис Єльцин, бо вже тричі обіцяв, що це станеться у жовтні торік, у січні та березні. Якщо Борис Єльцин збирається нині у відпустку, то я тільки можу побажати йому добре відпочити», — сказав на прес-конференції Президент України Леонід Кучма і спакував валізи до Японії.

А тим часом Київ нарешті побачив першого віце-прем'єра РФ Олега Сосковця, який минулого тижня не знайшов (хоч і обіцяв) часу відвідати столицю України, аби остаточно домовитися про підписання Договору про дружбу і співробітництво. Однак, не хочеться звинувачувати Сосковця у недотриманні обіцянок. Навпаки, складається враження, що цей політик, як ніхто в Росії, розуміє, що зволікати з підписанням договору не можна. Саме тому потерпає нині від закидів щодо «проукраїнських позицій». І, очевидно, потрібен час, аби Олег Сосковець переконав своїх співвітчизників, що україно-російський договір у нинішньому його варіанті таки готовий до підписання.

Нам же в черговий раз, на жаль, доводиться пристосовуватися до амбіцій окремих політиків у північній державі. І чекати. Цей стан буде характерним для нашого суспільства цього тижня, і не тільки з огляду на нинішній приїзд Сосковця, а й — на візит Кучми до Японії: чи вдасться нашому Президентові переконати японських підприємців, що в економіку України можна вкладати гроші?

А якщо очікування не справдяться, можна втішатися, що бодай один візит, хоч і неофіційний, з успіхом відбувся: до Києва нарешті прийшла весна.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Лілія АНДРЄЄВА, журналіст (із Москви)

Якщо Лужкова виженуть, він очолить опозицію

КИНУТА Президентом Б.Єльциним в «Останкіно» репліка про те, що час уже звільняти прокурора й начальника ГУВС Москви, багатьом могла здатися лише емоційним сплеском, спричиненим злодійським убивством популярного тележурналіста.

Хтось із президентської адміністрації поквапився навіть запевнити: нічого не варто за цим убачати, Борис Миколайович, мовляв, просто був вражений тим, що сталося на Новокузнецькій вулиці.

Невдовзі стало очевидне інше — згадуваних начальників звільнили, а Президент продовжив свій передвиборчий марафон, завдавши нового могутнього удару одному з найнебезпечніших конкурентів — московському мерові Ю. Лужкову: було звільнено ще одного представника його «силових опор», начальника московського управління ФСК Севостьянова.

Аналітики зробили висновок: атака на мера ведеться планова, серйозна. «Головний чекіст» Москви завинив свого часу лише тим, що спробував було чинити опір розгулу президентської спецслужби в центрі столиці. «Головний міліціонер» та прокурор і зовсім стали хлопчиками для биття у чужій грі.

Популярність і політична роль Лужкова, яка, починаючи з 1991 року, дедалі зростала, вочевидь, почала непокоїти Єльцина. За всіх вад і лих: бандитизму, розбитих шляхів і поганої роботи муніципального транспорту, — Москва останнім часом щодалі перетворюється на справжнє європейське місто. Активно реконструюють старовинні особняки в центрі, здебільшого віддані або продані комерційним структурам магазини наповнено усіляким крамом. На цьому тлі тьмяніє рязансько-тамбовська глухомань, де негаразди останніх років прямо пов'язують з нинішньою кремлівською адміністрацією.

Апогеєм боротьби Лужкова з центром став відомий конфлікт з нинішнім першим віце-прем'єром А. Чубайсом навколо методів і технології приватизації. Тоді Чубайс зазнав тимчасової немилості.

Тепер інші часи — теоретизувати про методи приватизації ніколи. Триває чеченська війна, а своїм ходом точиться війна мафіозна, жертвами якої стають не тільки мало кому відомі банкіри з колишніх комсомольців, а вже й улюблені народом телеведучі. Дедалі ближче вибори Президента. І щораз більше зростає невдоволення в народі вищими начальниками. І дедалі запеклішою стає боротьба за владу.

Та навряд чи варто думати, що такий вже простачок Лужков: одержавши ляпаса по правій щоці, підставить ліву. Його заяви про можливу відставку не що інше, як добре продуманий політичний хід. «Опальний» Лужков для Єльцина ще небезпечніший конкурент, аніж Лужков-мер. Адже в такому разі московський градоначальник цілком може претендувати на роль лідера опозиції, яка досі не зайнята.

Що ж до вбивць Влада Листьєва, то мало хто має сумнів — їх не знайдуть ніколи, як і багатьох інших виконавців брудних злочинів на замовлення.

Хроніка. Факти. Події

● *Нью-Йорк*

До Росії приїде Клінтон? Можливо

«Президент Білл Клінтон, можливо, приїде до Москви 9 травня, щоб узяти участь у святкуванні 50-ї річниці Перемоги», — повідомила газета «Нью-Йорк таймс» з посиланням на неназваних представників американської адміністрації. Водночас вона процитувала заяву самого господаря Білого дому про те, що остаточного рішення з цього приводу ще не прийнято.

● *Париж*

Європа повинна бути стабільною

Заключна конференція з пакту про стабільність у Європі відкрилась учора в паризькій штаб-квартирі ЮНЕСКО. У її роботі беруть участь представники 52 держав—учасниць Організації з безпеки та співробітництва у Європі (ОБСЄ), в тому числі й України.

● *Гельсінкі*

Безсумнівна перемога

Безсумнівною перемогою опозиційної Соціал-демократичної партії закінчилися парламентські вибори, що відбулися цієї неділі у Фінляндії. Згідно з останніми даними, за СДП проголосувало 28,2 відсотка виборців. Ця партія матиме найбільшу кількість місць у парламенті — 63 — і здобуде право на формування нового уряду.

● *Баку*

Переворот не відбувся

Нещодавно президент республіки видав указ про розпуск азербайджанського ЗПОПу (загони поліції особливого призначення), на чолі якого стояв Рокшан Джавадов. У свою чергу «круглий стіл», який об'єднує опозиційні партії, всупереч указу Алієва запропонував розпочати переговори між урядом і ЗПОПом, з чим не погодився Г. Алієв. 17 березня урядові війська почали обстріл штабу ЗПОПу, що розташований у Баку. Взаємна стрілянина тривала кілька годин, внаслідок чого з обох боків є жертви, є загиблі і серед мирного населення. У сутичці Р. Джавадова було вбито. В телевиступі 17 березня Г. Алієв розцінив дії ЗПОПу як спробу державного перевороту.

● *Прага*

Свободи буває багато?

Політично спекотною видалася субота у Чехії. Демонстрації протесту провели два ворогуючі рухи — анархісти, які вважають, що в державі бракує свободи, і «бритоголові», котрі запевняють, ніби, навпаки, її нині забагато. Поліції довелося застосувати силу, щоб не допустити зіткнення одних демонстрантів з другими.

● *Катманду*

Затримали дипломатів

Непальська митниця офіційно затримала дипломатів із Північної Кореї за спробу незаконного перевезення грошей. Інцидент стався на борту літака під час перельоту з Катманду до Бангкока. Поки що департамент поліції та митниця займаються розслідуванням справи. Офіційні особи Північної Кореї не прокоментували цю подію.

А МЕНІ ДО ПАРИЖА — ТЕРМІНОВО!

ЯКЩО ви любите подорожувати, але не маєте часу вистоювати довжелезні черги на отримання транзитних віз, то ця новина вас втішить: з 26 березня набирає чинності Шенгенська конвенція.

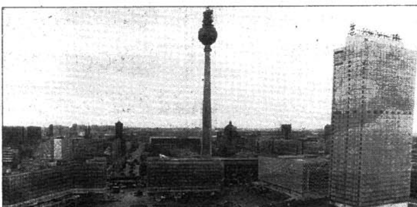
Відтепер громадяни України, що мають короткотермінову візу (не більш як три місяці протягом півріччя) хоча б до однієї з країн — членів конвенції, без перешкод пересуватимуться у Шенгенському просторі.

Інакше кажучи, маючи дійсний закордонний паспорт і оформлену візу, видану однією з держав Шенгенського простору, можете подорожувати Німеччиною, Францією, Іспанією, Португалією, Бельгією, Нідерландами, Люксембургом, а з часом Грецією та Італією.

Цю інформацію «ГУ» люб'язно надало посольство Бельгії в Україні. У прес-комюніке, надісланому до редакції, обумовлено різні варіанти отримання візи. Наприклад, якщо громадянин України хоче відвідати тільки одну державу, він подає заяву до її посольства. А коли кілька, то звертається до посольства країни, перебування у якій є його головною метою. А якщо визначити основне місце перебування складно, то компетентною країною Шенгенського простору є та, чий кордон перетинаєш першим.

Документи, потрібні для надання візи, залишаються такі самі. Проте, в окремих випадках посольство може попросити подати додаткові папери.

Для довготермінового перебування візи, як і раніше, надаються згідно із законодавством країни, до якої ви маєте намір вирушити. Щодо заморських французьких територій, то слід звертатися до компетентних консульських служб Франції.

Берлін. У сонячну погоду з телевізійної вежі місто видно, як на долоні.

Візи, надані державами Шенгенського простору до 26 березня 1995 року, залишаються дійсними до дати їх закінчення тільки для держави, що їх надала.

Отож, пересування країнами Західної Європи дедалі спрощується. І, можливо, невдовзі нам буде за звичку заявити: «Мені до Парижа! У справах! Терміново!».

Інформація «ГУ».

НЕ ЗАГУБІТЬСЯ

ТОРГІВЛЯ — це не лише продаж жувальної гумки, — стверджує Рубен Біляєв, торговий спеціаліст посольства США в Україні. — Товаром можуть бути й інформація, технології, послуги. Для цього не обов'язково створювати спільні підприємства або встановлювати відносини ділерства та дистриб'ютерства.

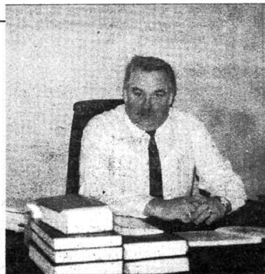
Потрапляючи на український ринок, американці опиняються у так званому інформаційному вакуумі: немає звичних баз даних, комерційних директорій, по яких можна вмить відшукати можливих партнерів та потрібну продукцію. Торговий відділ посольства США в Україні розв'язує **саме такі проблеми. Тут створено спеціальні програми «Пошук партнера»**, «Комерційні або торговельні можливості», «Закордонний покупець» тощо. За ними спеціалісти надають консалтингові послуги, обробляють та відправляють комерційні пропозиції українських компаній до електронних бюлетенів Вашингтона, сприяють у здійсненні термінових закупок. Одним словом, **допомагають професійно вести бізнес в тим, щоб підприємці не загубилися у вирі ринку.**

Леся ДУБОВА.

Експрес-інтерв'ю

ТЕ, ЩО НЕ СТАРІЄ

НАПРИКІНЦІ березня до Києва з офіційним дводенним візитом прибуде Президент Литовської Республіки Альгірдас Бразаускас. Що плановано на час приїзду високого гостя? Про це кореспондент «ГУ» попросив розповісти Надзвичайного і Повноважного Посла Литовської Республіки в Україні Ромуалдаса РАМОШКУ.

— Президент Альгірдас Бразаускас прибуде до Києва на запрошення Президента Леоніда Кучми. У складі делегації чотири міністри — закордонних справ, сільського господарства, промисловості й торгівлі, зв'язку та інформатики, два члени Сейму, президент Литовської академії наук, проректор університету, а також відомий актор Донатас Баніоніс.

Звичайно, відбудуться зустрічі і на найвищому рівні, і з представниками литовської діаспори, і з академіком Борисом Патоном, з яким Президента об'єднує ще й особиста дружба.

Президент виступить у Київському університеті, де, як мені відомо, йому буде присвоєно звання доктора.

Готують до підписання офіційні документи. Жаль, що досі українська сторона не ратифікувала угоду про вільну торгівлю, а це поліпшило б наші відносини в цій галузі.

Серед приємних новин — очікується підписання офіційних документів про безвізовий проїзд до Литви осіб, які мають дипломатичні й службові паспорти, угоди з Академією наук України.

Мушу відзначити, що, готуючи візит Президента Литви в Україну, ще раз переконався: наші народи єднає нестаріюча дружба і доброзичливість.

тел/факс /0572/ 432-827
тел/0572/ 381-655, 476-894

АВТОИНВЕСТСТРОЙ

РЕАЛИЗУЕТ СО СКЛАДА В ХАРЬКОВЕ
ЗА БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ
НОВЫЕ

АВТОМОБИЛИ

УАЗ
31512
31514/ЛЮКС
3303, 330318/ТЕНТ
3962/САНИТАРНЫЙ
2206/МИКРОАВТОБУС
ИНКАССАТОРСКИЙ

ВАЗ
21043, 21053
2106, 21061
21074, 21083
21093, 21099
2121
21213 "ТАЙГА"

ГАЗ
31029-51/ЛЮКС
33022/ГАЗЕЛЬ
3306/ГР. ДИЗЕЛЬ
3307/ГРУЗОВОЙ
4301/ГР. ДИЗЕЛЬ

ЗАЗ
1102
"ТАВРИЯ"
1105/5 ДВЕРЕЙ

АЗЛК
2141
23352
/ПИКАП

ИЖ
2715
ГРУЗОВОЙ

RAF
22038-02 /ПАССАЖИРСКИЙ
22038-02 /ЛЮКС
2915-02 /СКОРАЯ ПОМОЩЬ
2914-01 /РЕАНИМАЦИЯ
3311 /ГРУЗОПАССАЖИРСКИЙ
33111 /ГРУЗОВОЙ
2920 /ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ
2925 /МИЛИЦИЯ/ПОЖАРНЫЙ

торговля в розницу и оптом

ПОРШНЕВЫЕ КОМПЛЕКТЫ

(гильза, поршень, кольца, палец)
к автомобильным двигателям:
КамАЗ, ЗИЛ-130, ГАЗ-53, ГАЗ-24,
"Москвич" - 412
к тракторным двигателям:
СМД 18, СМД 20, СМД 22, СМД 60, Д-240
Двигатели к тракторам МТЗ, ЮМЗ : Д-243.91
УАЗ-469 с дизельным двигателем 4С90 ANDORIA

Оптовые партии поставим своим транспортом.
Возможен бартер на сельскохозяйственные продукты.

КУПИМ!
МАЗ - 54323, МАЗ - 64229, КРАЗ - 5444

245780 Сумская обл., г.Конотоп, ул.Островского, 16,
Телефоны : (05447) 4-21-73, 4-32-76, 4-31-38
Для оплаты : р/с 467412 в ПИБ г.Конотоп, МФО 337386, код ЗКПО 14010841
АО "ГОСПРОЗРАХУНОК"

Від мрії - до реальної дії

Термінові розрахунки з Росією, Бєлоруссю та іншими країнами СНД

тел. (044) 216-6827, 2191333
факс (044) 216-68-27
м. Київ
вул. Гоголівська, 22-24

ФИРМА «ЯТРАНЬ»
реализует
электрические
и механические
пишущие машинки
и ленту.
Тел./факс (044)
412-16-70.

Купим
сахар,
подсолнечное масло.

Возможен бартер на автотехнику МАЗ, тракторы МТЗ, двигатели ММЗ.
Тел.: (0172) 96-12-78, 96-12-89,
68-73-70, 68-74-44.
Тел./факс (0172) 68-74-45, 64-92-57.

Фирма «ВИСА ЛТД»
реализует со склада
насосные агрегаты:

- 1. Для взвешенных веществ (продукция Московского механического завода: ГНОМ 10/10; ГНОМ 16/15; ГНОМ 25/20);
- 2. Консольные: К 8/18; К 20/30; К 45/55; К 90/40;
- 3. Маслонасосы: НМШ 2/40; НМШ 5/25; НМШ 8/25;
- 4. Вихревые: ВК 4/24; ВКС 5/24;
- 5. Заливочно-погружные НЗП-1 (аналог ГНОМ 53/16);
- 6. Бензонасосы АСВН-80А (двиг. 15 кВт.);
- 7. Погружные: ЭЦВ 5; 6; 8;
- 8. Фекальные: СМ; IВ 20/5;
- 9. Погружные, скважинные, артезианские фирмы «WILLO» (Германия).

Осуществляем поставку насосного оборудования под заказ.
Телефоны:
в Киеве —(044) 441-45-20, 441-45-82;
в Харькове — (0572) 30-98-51;
в Одессе — (0482) 45-24-76;
в Запорожье — (0612) 58-42-05.

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД
запасных частей к болгарским погрузчикам

- около **150** наименований з/ч по каталогам "БАЛКАНКАРА"
- а также авто- и электропогрузчики:
  - ДВ 1788, ДВ 1792 (г/п 3т и 3,5 т)
  - ЕВ 818.56 (г/п - 1 т., 3-х стор. обраб. груза)
- электротельферы г/п 0,5 - 5 т
- тележки гидравлические (2 т)

Покупаем списанные погрузчики
Открыт филиал в г. ТЕРНОПОЛЕ

348017, Луганск, ул. Цимлянская, 2
Факс: (0642) 54-03-45 Телекс: 118028 START UX
Тел.: 54-70-72, 54-01-02, 54-00-71

Предприятие
«Днепрторгкомцентр»
реализует со склада в
Днепропетровске
АВТОШИНЫ
для грузового, легкового и с/х транспорта.
Тел./факс (0562)
78-46-93.

МП «НАДЕЖДА»
поставляет и реализует
со склада в г.Киеве

порошок горчичный
весовой
(производства России)
и вино
десертное сладкое
«Изабелла»
(закарпатского
розлива).

Тел. (044) 449-95-59,
тел./факс (044) 449-95-58.

МЫ БЛИЖЕ, ЧЕМ ШВЕЙЦАРИЯ!

PAREX
BANK

СПРАВКИ О ТЕКУЩИХ КУРСАХ
тел. 213534
КОДИРОВАННЫЕ СЧЕТА
тел. 210779
НАЛИЧНАЯ ВАЛЮТА ЗА БЕЗНАЛИЧНУЮ
тел. 223378
КОНВЕРТАЦИЯ ВСЕХ ВАЛЮТ
тел. 213768
МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПЛАТЕЖНЫЕ КАРТОЧКИ VISA, MASTERCARD
тел. 229533

ул. Смилшу 3, Рига LV-1522, Латвия
Тел.: (3712) 228672, 222289, 222291
Факс: 215201, 222464, 220182

Заява Соціалістичної фракції Верховної Ради України

Масована, скоординована атака на Голову Верховної Ради України Олександра Мороза останніми днями досягла апогею. Докладаючи усіх зусиль до компрометації О. О. Мороза, політичні провокатори ставлять за мету змістити його з посади Голови українського парламенту. Їх не стримують ні його активна державотворча позиція, ні високий авторитет у Верховній Раді та суспільстві, ні навіть те, що роботу найвищого законодавчого органу, в разі втягування його в чергові вибори Голови, просто буде блоковано, і Верховна Рада припинить своє існування.

Схоже, саме цього й домагаються ці сили, діючи за сповідуваним ними принципом: чим гірше — тим краще. При цьому краще буде тільки купці злодіїв і ошуканців. А всьому народові України, й так пограбованому й ошуканому, буде ще гірше.

У разі саме такого перебігу подій без законодавчого забезпечення крах чекає й усі економічні та соціальні проекти, розраховані на перспективу. Україну в разі парламентської кризи буде відкинуто з кола світової і європейської демократії, їй не бачити вступу до авторитетних міжнародних організацій, коли визначальними є саме рівень розвитку парламентаризму і забезпечення прав людини.

Події останнього часу засвідчують, що, спіткнувшись на «охтирській бульбашці», наскрізь брехливих інсинуаціях щодо Мороза О. О., про що свідчить і об'єктивне журналістське розслідування («Голос України», 11, 14, 15 березня 1995 р.) «борці за народ» виставили, за їхнім переконанням, козирну карту. Карту, яка мала б справити ефект бомби, закладеної під Голову. Бомби, приуроченої (і, мабуть, цілком випадково ???) саме до звіту Президії Верховної Ради України.

Арешт Віктора Боженара негайно подано дуже «незалежними» виданнями як пряме обвинувачення Голови Верховної Ради України. При цьому скромно замовчують той факт, що створювався український інженерний центр «Труд» ще в лютому 1994 року не О. О. Морозом і навіть не теперішнім складом Верховної Ради України, що підписи під цілком потрібним і перспективним проектом поставлені колишнім Президентом України Л. М. Кравчуком та Л. Д. Кучмою. «Забули» поцікавитися шукачі сенсацій й тим, чому це такі кредити під державні програми, супроводжувані пильним контролем Нацбанку і компетентних органів, раптом оголошують мало не кримінально наданими. Не кажучи вже про обставини, за яких відбулося «дійство» арешту В. Я. Боженара та обшук у стінах Верховної Ради, ця справа обростає безліччю питань, відповіді на які мають дати Президент України як гарант Конституції і законності, Генеральна прокуратура, правоохоронні органи.

Чекають на відповідь і ті питання, на які вже давно минули всі строки. Де ті мільярди доларів, які «втекли» до зарубіжних банків? Хто і як нагрів руки на афері друкування гривні? Яка доля більш як 400 мільйонів доларів кредиту, отриманого свого часу від США? Чому не доведено до кінця справу щодо афери з «Бласко», яка тягнеться роками, хто покриває дійових осіб і виконавців її? Який розвиток має справа Юхима Звягільського? І, зрештою, чи зіставні 80 млрд. крб. кредиту Національного банку, виділених на державну програму, з отими величезними сумами в доларах, украденими в нашої держави?

Саме ці питання вимагають активної роботи Комісії Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, очолюваної Г. О. Омельченком, окремі члени якої натомість дедалі частіше стають на шлях політичних розборів і політичної розправи з неугодними їм.

Соціалістична фракція Верховної Ради України рішуче засуджує негідні методи брудного політичного шантажу Олександра Мороза і вимагає від Верховної Ради, Президента України, Генеральної прокуратури забезпечення законності, цілковитої об'єктивності та повної гласності усіх обставин згаданої та інших справ. Закликаємо усі політичні сили і рухи України виступити на захист честі Голови Верховної Ради України О. О. Мороза, дати рішучу відсіч політичним провокаторам в їхній деструктивній діяльності, котра криє загрозу стабільності, демократії, самому існуванню нашої держави.

Заява депутатської групи «Державність» з приводу антидержавних рішень з'їзду КПУ

11–12 березня черговий з'їзд Комуністичної партії України оголосив цю партію правонаступницею забороненої в Україні злочинної організації КПСС-КПУ. Цим рішенням КПУ визнала себе не тільки спадкоємницею майна КПСС, награбованого в народу за 70 років тоталітарного комуністичного режиму, а й відповідальною за злочини проти людства та України: розв'язання братовбивчої громадянської війни, знищення держави українського народу — Української Народної Республіки, сприяння військовій агресії більшовицької Росії та запровадження кривавого, опертого на терор, режиму УРСР, вчинення штучних голодоморів для винищення українського народу в 1921, 33-му і 47-му роках, масові репресії та знищення десятків мільйонів людей у ГУЛАГах та катівнях НКВД-КГБ (озброєного загону компартії), брежнєвський терор і русифікацію України, Чорнобильську катастрофу та жертви афганської авантюри.

Присутній на цьому антиукраїнському та антидержавному зборищі Голова Верховної Ради Олександр Мороз скомпрометував себе як керівник найвищого органу державної влади України, бо не відмежувався, а потурав антидержавній спрямованості з'їзду і прийняттю протизаконних рішень, що порушили чинне законодавство України і поставили компартію України поза законом.

Присутність на з'їзді комуністів лідера компартії Росії Зюганова та активного учасника ГКЧП Шейніна зумовили рішення комуністів, спрямовані на ліквідацію конституційного устрою та посади Президента України, припинення економічних реформ і виявили, хто насправді керує діями комуністів. Рішення з'їзду ще раз переконливо засвідчили, що КПУ за всіх часів була і є інструментом імперської Росії для протидії відродженню державності України та поневолення українського народу.

КПСС за час свого керівництва показала на практиці хибність і нежиттєвість своєї ідеології та довела рівень технології у всіх галузях виробництва до катастрофічної відсталості. Саме тому цілковита більшість країн, що прямували комуністичним шляхом розвитку, зреклися цього хибного шляху і будують ринкову економіку. Із трьох мільйонів 200 тисяч комуністів України тільки близько ста тисяч відновили своє членство у комуністичній, соціалістичній та селянсько-комуністичній партіях, а більш як три мільйони визнали хибність ідеології та антинародну суть компартії і зреклися КПСС. Понад 90 відсотків секретарів КПУ всіх рівнів давно зрозуміли хибність комуністичної теорії і створили свої підприємства у приватному секторі економіки. Але з'їзд комуністів, згідно з марксистсько-ленінськими догмами, прийняв рішення будувати і далі такий устрій, який призвів до краху СССР.

З'їзд КПУ і найчисельніша (близько 100 депутатів) фракція комуністів у Верховній Раді ще раз довели, що комуністи не мають будь-якої життєздатної нової економічної програми, а провал програми ставлеників комуністичних сил та їхніх лідерів у верхніх ешелонах влади — Голови Верховної Ради О. Мороза, його першого заступника О. Ткаченка (відповідального за сільське господарство) та Прем'єр-міністра В. Масола — засвідчив провал чергового неокомуністичного експерименту над народом України.

Теперішнє скрутне економічне становище України є наслідком хибної економічної політики комуністів з часу СССР і до наших днів та блокування економічних реформ прокомуністичною номенклатурою, яка засіла в структурах влади. Тому намагання лідерів КПУ використати старі гасла «защіти трудящіхся» є лише черговою спробою задурювання народу і типовим облудним маневром цієї наскрізь просякнутої неправдою антиукраїнської, злочинної організації.

Комуністична партія України як складова КПСС, спрямовувана спецслужбами сусідньої держави і використовувана як антидержавна сила, загрожує національній безпеці України, а тому повинна бути знята з реєстрації Міністерством юстиції згідно з чинним законодавством.

Ми звертаємося до очолюваної Президентом Ради національної безпеки, Міністерства юстиції та Генеральної прокуратури України з вимогою розглянути питання про правомірність існування КПУ — спадкоємниці КПСС та притягнення до відповідальності тих функціонерів цієї партії, які провадять антидержавну, антиукраїнську діяльність, спрямовану на розпалювання міжрегіональної ворожнечі та політичної конфронтації в Україні під фальшивими гаслами інтернаціоналізму, що насправді є імпер-націоналізмом, тобто націоналізмом великодержавного, антиукраїнського типу, якому не повинно бути місця в Українській державі.

Заява депутатської групи «Реформи» у Верховній Раді України «З приводу накладення вето на Указ Президента України «Про фінансово-промислові групи»

Останнім часом в офіційних засобах масової інформації подають тільки негативну оцінку рішення Верховної Ради України про накладення вето на Указ Президента України «Про фінансово-промислові групи», в основному, від авторів проекту цього Указу.

Водночас у засобах масової інформації практично не висвітлюють точки зору іншої сторони — депутатської групи «Реформи», яка й була ініціатором накладення вето на цей Указ Президента України.

У цьому зв'язку депутатська група «Реформи» заявляє, що вона є самостійною політичною силою у Верховній Раді України, яка мала, має і матиме власну позицію та програму радикальних економічних реформ, що віддзеркалені в її програмних документах.

І коли всенародно обраний Президент України, проголошуючи необхідність радикальних економічних реформ, йде курсом, який слідує курсом депутатської групи «Реформи», то зрозуміло, що депутатська група «Реформи» підтримує його дії в цьому напрямі.

Але неможливо підтримувати неякісно підготовлені документи, крізь пальці дивитися на багаторазові порушення чинних Конституції України та її законів. Не можна вводити в дію документи, реалізація яких може завдати невиправного удару економічній безпеці України. Для прикладу, лише Указ Президента України «Про фінансово-промислові групи», що зажив поганої слави, порушив 16 статей із 8 законів України.

Розуміючи відповідальність перед молодою Українською державою, яка ще не зміцніла, члени депутатської групи «Реформи» заявили, що реалізація положень конкретного тексту конкретного документа, надання необгрунтованих пільг учасникам ФПГ приведе до різкого зменшення податкових надходжень до бюджету і, відповідно, створить монопольні структури, а разом з цим і загрозу для проведення нормальних приватизаційних процесів.

У цьому зв'язку, враховуючи потребу в терміновому законодавчому врегулюванні питань створення ФПГ, депутатська група «Реформи» готує власний проект закону України «Про фінансово-промислові групи» і запрошує до співробітництва усіх зацікавлених.

Потрібно підкреслити, що питання створення ФПГ з ініціативи члена депутатської групи «Реформи» Олександра Єльяшкевича, який разом із Сергієм Терьохіним був ініціатором накладення вето на вищеназваний Указ Президента України, розглядали і на зустрічі голів Комісій з фінансів та економіки країн СНД, які після плідної дискусії погодилися з позицією Олександра Єльяшкевича.

Поспішність, некомпетентність, правовий нігілізм, тенденційність та неприпустимий тон представників виконавчої влади можуть мати вкрай негативні наслідки для розвитку законодавчого та державотворчого процесу в Україні.

Розуміючи, що не тільки Президент України та підпорядковані йому керівники виконавчих структур, а й комуністично-соціалістична більшість, котра керує сьогодні у Верховній Раді на чолі з її лідером Олександром Морозом, дуже часто грубо порушують чинну Конституцію України, закони України та Регламент Верховної Ради України, депутатська група «Реформи» вважає, що Президент України як гарант Конституції України повинен подавати приклад виконання як самої Конституції, так і законів України.

Заява депутатської групи «Реформи» у Верховній Раді України «З приводу незаконного використання працівників та обладнання Секретаріату Верховної Ради України для розшифрування магнітофонних записів II(30-го) з'їзду КПУ/КПРС та їх друкування»

16 березня 1995 року в приміщенні Верховної Ради України члени депутатської групи «Реформи» народні депутати України Сергій Соболев, Тарас Стецьків, Олександр Ємець та Іван Білас зафіксували факт незаконного використання працівників та обладнання Секретаріату Верховної Ради України для розшифрування магнітофонних записів II(30-го) з'їзду КПУ/КПРС та їх друкування на системі «Графіт».

Проголосивши себе правонаступниками злочинів КПРС/КПУ на II(30-му) з'їзді КПУ/КПРС, так звані «комуністи України» претендують на майно, яким вони незаконно володіли до 1991 року. Але складається враження, що вони зазіхають також на приміщення і майно Верховної Ради України.

Комуністи є ядром комуністично-соціалістичної більшості, що керує сьогодні у Верховній Раді України на чолі з її лідером О.Морозом, і завдяки цьому постійно зловживають своїм службовим становищем і безцеремонно у робочий час використовують апарат Верховної Ради України у своїх вузькопартійних корисливих інтересах.

Компартія завжди виступала і виступає проти незалежності України, на території якої вона легально діє і нині, вкотре залізла до кишені громадян України — пенсіонерів і робітників, вчителів і лікарів — платників податків.

Цей факт є черговим підтвердженням свавільного ставлення до найвищого законодавчого органу України і незадовільної організації роботи Верховної Ради України та її Президії, переважну більшість якої становлять представники комуністично-соціалістичної більшості на чолі з О.Морозом.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 540740.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311052.